

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 10 września 1985 r.

Nr 14

Treść:	Str.
Poz.	

UCHWAŁY:

95 — nr 28 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Nowa Huta z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski	101
96 — nr 22 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Podgórze z dnia 7 lutego 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski	102
97 — nr 33 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Śródmieście z dnia 12 lutego 1985 r. w sprawie ustalenia świadczeń na fundusz miejski	103
98 — nr 26 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Krowodrza z dnia 25 kwietnia 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski	104

ZARZĄDZENIA PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA:

99 — nr 34 z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykazu miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych	106
100 — nr 37 z dnia 3 września 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie Zespołu Koordynacyjnego do Spraw Budownictwa Mieszkaniowego	107

95

UCHWAŁA Nr 28

Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Nowa Huta

z dnia 29 stycznia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków — Nowa Huta uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i od osób prawnych, nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia tych podatków. Stawki

świadczeń na fundusz miejski wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz, od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące, co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
  - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
  - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika 1-krotna stawka,
  - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
  - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
  - a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
  - b) w pozostałych wypadkach — 2-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
  - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,

- b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.
2. Ustala się stawki świadczeń od osób fizycznych i od osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz miejski wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz, od osób:
- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
    - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
    - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
    - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 1,5-krotna stawka,
    - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze a wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności miasta — 1-krotna stawka,
  - 3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze usługowe:
    - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
    - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników 2-krotna stawka,
    - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników 3-krotna stawka,
  - 4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
    - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych
      - aa) w osiedlach rolniczych — 1-krotna stawka,
      - bb) na pozostałym terenie — 2-krotna stawka,
    - b) pozostałych towarów:
      - aa) w osiedlach rolniczych — 2-krotna stawka,
      - bb) na pozostałym terenie — 3-krotna stawka,
  - 5) prowadzących działalność gastronomiczną:
    - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
    - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika:
      - aa) w osiedlach rolniczych — 2-krotna stawka,
      - bb) na pozostałym terenie — 3-krotna stawka,
  - 6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
    - a) bez zatrudnienia — 1-krotna stawka,
    - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 2-krotna stawka,
    - c) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika:
      - aa) w osiedlach rolniczych — 2-krotna stawka,
      - bb) na pozostałym terenie — 3-krotna stawka.
3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych, nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 30 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,

- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych przy zatrudnieniu do 1 pracownika,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych,

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz miejski osoby fizyczne, które:

- 1) są inwalidami I grupy lub ukończyły 60 lat prowadzących działalność usługową, wytwórczą lub handlową bez zatrudnienia pracownika,
- 2) prowadzą bez zatrudnienia pracownika zakłady usługowe świadczące wyłącznie usługi dla ludności w zakresie szklarstwa, szewstwa naprawczego, szewstwa ortopedycznego, repasacji pończoch i krawiectwa lekkiego.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:

E. Cisowski

96

UCHWAŁA Nr 22

Dzielnicy Rady Narodowej Kraków — Podgórze

z dnia 7 lutego 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków — Podgórze uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych, nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacą-

cych zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku w wysokości 2-krotnej stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 w wysokości 2-krotnej stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz, za wyjątkiem:

- 1) osób prowadzących działalność handlową na terenie o charakterze wiejskim — 1-krotna stawka,
- 2) osób prowadzących działalność gastronomiczną,
- 3) osób prowadzących usługi transportowe w zakresie publicznego transportu drogowego, dla których ustala się stawki świadczeń na fundusz w wysokości 1-krotnej stawki opłaty skarbowej za zezwolenie.

3. Za tereny o charakterze wiejskim uważa się następujące osiedla: Bieżanów (tzw. Stary), Kosocice, Lusina, Libertów, Opatkowice, Przewóz, Rajsko, Soboniewice, Swoszowice, Sidzina, Tyniec, Wróblowice i Zbydniowice.

4. Określenie rodzaju i zakresu wykonywania usług dokonuje się w oparciu o wydanie zezwolenia na wykonywanie rzemiosła.

§ 2.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 50 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 4) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone w § 2 pkt 1 dla osób fizycznych, będących emerytami bądź rencistami nie posiadających innych źródeł dochodu z tytułu posiadania budynków mieszkalnych.

Ulga nie dotyczy domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od obowiązku świadczenia na fundusz miejski osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej:

- 1) wykonujące usługi polegające na naprawach, w następujących rodzajach działalności: usługi szewskie, kaletnicze i rymarskie, usługi krawiectwa lekkiego, usługi ślusarskie, szlifierskie (z wyłączeniem blacharstwa samochodowego) i usługi naprawcze sprzętu gospodarstwa domowego,
- 2) prowadzące zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla rolnictwa z tytułu tej działalności, z wyłączeniem usług budowlano-montażowych,
- 3) prowadzące zakłady przetwórstwa owocowo-warzywniczego, piekarnicze z wyłączeniem produkcji pieczywa cukierniczego i wytwórcze ceramiki budowlanej takiej jak: cegła, pustaki, dachówka i sączki melioracyjne,
- 4) inwalidów I i II grupy z uszkodzeniami kończyn oraz niewidomych, prowadzących samodzielnie wszelką działalność usługową.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
K. Kolarzyk

97

UCHWAŁA Nr 33

Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Śródmieście

z dnia 12 lutego 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.*)

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków — Śródmieście uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową:

- 1) od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła — 1-krotna stawka,
- 2) od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na podstawie zezwolenia na wykonywanie rzemiosła:
  - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 1,5-krotna stawka,
  - c) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 2-krotna stawka,
- 3) od osób prowadzących usługi transportowe w zakresie:
  - a) przewozu osób taksówkami osobowymi i towarów taksówkami bagażowymi — 2,5-krotna stawka,
  - b) przewozu pojazdami ciężarowymi i konnymi — połowa stawki,

*) w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 49 z dnia 26 czerwca 1985 r.

- c) przewozu pojazdami ciężarowymi 2 konnymi — 1-krotna stawka,
  - d) w pozostałych przypadkach bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
  - e) przy zatrudnieniu pracowników — 2-krotna stawka.
- 4) od osób prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
- a) owoców i warzyw, artykułów ogólnospożywczych i pozostałych towarów — 2-krotna stawka,
  - b) prowadzących taką działalność na głównych ciągach handlowych (obwodnica 1-sza oraz ulice: Zwierzyńska, Karmelicka, Długa, Bohaterów Stalingradu, Krakowska i Stradom) oraz uzyskujących zezwolenie na skup i sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego — 3-krotna stawka,
- 5) od osób prowadzących działalność gastronomiczną — 1-krotna stawka,
- 6) od osób prowadzących pośrednictwo sprzedaży nieruchomości i samochodów oraz biura matrymonialne — 3-krotna stawka,
- 7) od osób prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 3-krotna stawka.

2. Stawkami, o których mowa w ust. 1 są:

- 1) stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązujące w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz dla osób płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków,
- 2) stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła w pozostałych przypadkach,
- 3) za pracownika, o którym mowa w ust. 1 uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętego 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętego 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych, zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej

- i surowców lokalnych,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym. Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.
- 3) w § 1 dla prowadzących zakłady rzemieślnicze w następujących branżach:
  - a) remontowo-konserwacyjne na rzecz rolnictwa,
  - b) piekarstwo,
  - c) remontowo-budowlane w specjalnościach: kominiarstwo, dekarstwo, zduństwo, sztukatorstwo, grawerstwo i studniarstwo,
  - d) tapicerstwo,
  - e) bielizniarstwo,
  - f) szewstwo-naprawkowe,
  - g) pozostałych zawodów: kowalstwo, grawerstwo, rymarstwo, ludwisarstwo, szewstwo ortopedyczne, optyka, kołodziejstwo i młynarstwo.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz miejski następujące osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej:

- 1) właściciele domów wielomieszkańczych, których jedynym źródłem utrzymania jest renta lub emerytura,
- 2) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób dorożkami konnymi.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Kopacz

98

UCHWAŁA Nr 26

Dzielnicy Rady Narodowej Kraków — Krowodrza

z dnia 25 kwietnia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków — Krowodrza uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń

na fundusz miejski wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
  - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
  - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
  - a) bez zatrudnienia pracownika — 2-krotna stawka,
  - b) w pozostałych przypadkach — 3-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
  - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i prawnych, nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz miejski wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
  - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności — 1-krotna stawka,
- 3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
  - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
  - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
  - c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
  - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych:
    - aa) na terenie Olszanicy, Chełmu, Bielana, Mydlnik, Toń, Witkowic i Górki Narodowej — 1-krotna stawka,
    - bb) na pozostałym terenie dzielnicy — 2-krotna stawka,

b) dla osób prowadzących ponadto skup i sprzedaż artykułów spożywczych pochodzenia zagranicznego — 3-krotna stawka,

c) pozostałych towarów:

aa) na terenie Olszanicy, Chełmu, Bielana, Mydlnik, Toń, Witkowic i Górki Narodowej — 2-krotna stawka,

bb) na pozostałym terenie dzielnicy — 3-krotna stawka,

5) prowadzących działalność gastronomiczną — 3-krotna stawka,

6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski dla osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 25 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zabudowanej jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określonej:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym, jeżeli współmałżonek odpowiada identycznym warunkom; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

1. Zwalnia się w całości od świadczenia na fundusz miejski osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, które wykonują działalność w zakresie kowalstwa, szklarstwa, szewstwa naprawkowego i ortopedycznego, rymarstwa, introligatorstwa, ciesielstwa, zduństwa, kominiarstwa, kotlarstwa, ludwisarstwa, młynarstwa i kołodziejstwa.

2. Zwalnia się w 50% od świadczeń na fundusz miejski osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, które wykonują działalność w zakresie de-

karstwa, grawerstwa, mechaniki maszyn rolniczych, optyki, piekarstwa i studniarstwa.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
St. Szczepanowski

99

ZARZĄDZENIE Nr 34

Prezydenta Miasta Krakowa

z dnia 25 lipca 1985 r.

w sprawie wykazu miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych.

Na podstawie § 1 ust. 3 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. w sprawie aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych (Monitor Polski Nr 2, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych w województwie krakowskim w brzmieniu załącznika.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 100 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 14 grudnia 1982 r. w sprawie dodatków do cen skupu żywca wołowego, baraniego oraz mleka w niektórych miejscowościach województwa miejskiego krakowskiego (Dz. Urz. RN Nr 17, poz. 101 i z 1983 r. Nr 6, poz. 33),
- 2) zarządzenie nr 11 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 18 lutego 1983 r. w sprawie miejscowości objętych zaniechaniem ustalania niektórych należności zobowiązania pieniężnego od gospodarstw rolnych (Dz. Urz. RN Nr 5, poz. 18).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 22 lutego 1985 r.

Prezydent Miasta:
T. Salwa

WYKAZ

miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych w województwie krakowskim.

Gmina Biskupice

1. Sulów

Gmina Dobczyce

2. Brzezowa
3. Kornatka

Gmina Gołęza

4. Buk
5. Chobędza
6. Czaple Małe

7. Kamienica
8. Mostek
9. Trzebieńce
10. Ulina Mała
11. Ulina Wielka
12. Zawadka
13. Żarnowica

Gmina Iwanowice

14. Krasieniec Stary
15. Krasieniec Zakupny

Gmina Jerzmanowice-Przegonia

16. Czubrowice
17. Gotkowice
18. Jerzmanowice
19. Łazy
20. Przegonia
21. Raclawice
22. Sąsów
23. Szklary

Gmina Krzeszowice

24. Czerna
25. Dębnik
26. Miękinia
27. Nowa Góra
28. Ostreńnica
29. Paczółtowice
30. Żary

Gmina Myślenice

31. Borzęta
32. Bysina
33. Jasienica
34. Jawornik
35. Łęki
36. Myślenice
37. Poręba
38. Trzemeśnia
39. Zasań

Gmina Peim

40. Peim
41. Stróża
42. Trzebunia

Gmina Raciechowice

43. Krzesławice
44. Poznachowice Górne

Gmina Skąpa

45. Barbarka
46. Cianowice
47. Gołoszyn
48. Maszyce
49. Minoga
50. Niebyła
51. Nowa Wieś
52. Ojców
53. Rzepin
54. Skąpa

- 55. Sobiesęki
- 56. Smardzowice
- 57. Szczodrkowice
- 58. Stoki
- 59. Przybysławice

Gmina Sułkowice

- 60. Harbutowice
- 61. Rudnik

Gmina Sułoszowa

- 62. Sułoszowa I
- 63. Sułoszowa II
- 64. Sułoszowa III
- 65. Wielmoża
- 66. Wola Kalinowska

Gmina Świątniki Górne

- 67. Ochojno

Gmina Tokarnia

- 68. Bogdanówka
- 69. Krzczonów
- 70. Skomielna Czarna
- 71. Tokarnia
- 72. Więciórka
- 73. Zawadka

Gmina Trzyciąż

- 74. Imbramowice
- 75. Jangrot
- 76. Małszyce
- 77. Michałówka
- 78. Milonki
- 79. Glanów
- 80. Podhybie
- 81. Porąbka
- 82. Sucha
- 83. Tarnawa
- 84. Trzyciąż
- 85. Zadroże
- 86. Zagórowa

Gmina Wielka Wieś

- 87. Bębło
- 88. Będkowice
- 89. Biały Kościół
- 90. Czajowice
- 91. Wierzchowie

Gmina Wieliczka

- 92. Chorągwica
- 93. Gorzków
- 94. Mietniów
- 95. Roźnowa

Gmina Wiśniowa

- 96. Kobielnik
- 97. Lipnik
- 98. Wiśniowa
- 99. Węglówka
- 100. Wierzbanowa

Gmina Zabierzów

- 101. Kobylany
- 102. Zelków

100

ZARZĄDZENIE Nr 37**Prezydenta Miasta Krakowa**

z dnia 3 września 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie Zespołu Koordynacyjnego do Spraw Budownictwa Mieszkaniowego.

Na podstawie art. 139 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. 41, poz. 185 i Nr 82, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) i § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 25, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 106 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie Zespołu Koordynacyjnego do Spraw Budownictwa Mieszkaniowego (Dz. Urz. RN z 1983 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 6, poz. 34 oraz Dz. Urz. W.K. z 1984 r. Nr 6, poz. 60) § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Przewodniczącym Zespołu jest Wiceprezydent Miasta Krakowa sprawujący nadzór nad działalnością Dyrektora Wydziału Budownictwa a jego zastępcami — Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania — mgr inż. Marek Paszucha i Zastępca Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej — mgr inż. Jerzy Marczewski”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Krakowskiego.

Prezydent Miasta:
T. Salwa

Adres Redakcji i Administracji: **Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4**

Prenumerata roczna wynosi 330 zł. Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 35073-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 §64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

ODBIORCA**Oplata pocztowa uiszczona gotówką**

cena zł 21.—

